

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 48.438 van 1 juli 1994
in de zaak A. 57.540/VII-12.530.**

In zake : 1. Frans HARDY,
2. Johan VAN LEENDERT,
3. Theo BRAAM,
4. André SMETS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat J. DAENEN,
kantoor houdende te GENK,
Europalaan 50

tegen :

1. de gemeente RIEMST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Vidtstraat 62,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten M. BOES, H. GEYSKENS,
A. VANDEURZEN, A. VAN der GRAESEN,
C. COOMANS en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

tussenkommende partij :

de n.v. AQUAFIN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift ingediend door
Frans HARDY, Johan VAN LEENDERT, Theo BRAAM en André
SMETS op 19 april 1994 om de nietigverklaring te vorde-
ren van het besluit van 17 februari 1994 van het college
van burgemeester en schepenen van de gemeente RIEMST
waarbij aan de n.v. AQUAFIN de bouwvergunning wordt

afgegeven voor het bouwen van een rioolwaterzuiveringsinstallatie aan het Molenpad te Kanne op percelen, kadastraal bekend Sectie A, nr. 334y;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BOVIN, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de mededeling van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 juni 1994, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 23 juni 1994;

Gehoord het verslag van Staatsraad M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten J. DAENEN en B. SCHÖFER, die verschijnen voor verzoekers, van Advocaat I. LAUREYS die, loco Advocaat F. DE BISSCHOP, verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat L. SWARTENBROUX die, loco Advocaat P. PEETERS, verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. BOVIN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de tussenkommende partij, de n.v. AQUAFIN, met een verzoekschrift van 16 juni 1994 heeft gevraagd om in de zaak te mogen tussenkomen; dat zij als beneficiant van de bestreden vergunning in de debatten dient toegelaten te worden;

Overwegende dat de verzoekende partijen in een vierde middel de schending aanvoeren van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij het middel als volgt uiteenzetten :

"Genomen uit schending van art. 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motiveringsplicht terwijl de argumenten aangehaald in het advies van de gemachtigde ambtenaar en overgenomen in de bouwvergunning, betreffende de dimensie van de installatie en betreffende ongeschiktheid van andere oplossingen om reden van technische en financiële aard alsmede om reden van ruimtelijke ordening helemaal niet afdoende zijn.

Doordat een installatie met een capaciteit goed voor meer dan 10.000 inwoners equivalent en kanne amper 1.200 mensen telt en de enige in alle opzichten bevredigende oplossing, een aansluiting op de RWZI van Maastricht via een collector van ongeveer een km. alle nadelen die aanleiding geven tot dit geschil zou doen wegvallen doch ofwel niet onderzocht werd, ofwel afgewimpeld werd met valse gegevens nopens de kostprijs, de techniciteit en de ruimtelijke ordening;

Doordat de RWZI die niet overgedimensioneerd heet te zijn en haar aanhorigheden, een capaciteit hebben die het meervoudige en zelfs een exponent daarvan bedraagt van die welke nodig is voor de behoeften en dan ook afgaande op de aanbestedingsresultaten, die nu reeds uitgaven zou meebrengen die ontegensprekelijk veel hoger zullen liggen dan die van een eenvoudige pijp naar Maastricht.

Terwijl het gemeentebestuur geen bouwvergunning kan afleveren onder eenvoudige verwijzing naar en met overname van het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, zonder ook zelf een oordeel te geven over de wettelijkheid en opportuniteit van de aanvraag (Zie o.a. R.v.St. DHONT en MATTHIJS, nr. 42.639, 22 april 1993).

En terwijl uit het advies van de gemachtigde ambtenaar overigens niet blijkt waarom mogelijke alternatieven niet haalbaar of niet wenselijk zouden zijn.

En terwijl de Raad van State reeds eerder besliste dat een bouwvergunning voor de aanleg van een hoog-

spanningsleiding, waaruit niet eens blijkt of de overheid onderzocht heeft of geen bestemmingsvoorschriften met voeten worden betreden, en waarin enkel gesteld wordt dat een alternatief onmogelijk te realiseren is, strijdig is met de dwingende bepalingen van de wet van 29 juli 1991 (R.v.St. PINXTEN, nr. 41.351, 10 december 1992)";

Overwegende dat artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt :

"Art. 3. De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.
Zij moet afdoende zijn";

Overwegende dat de bestreden beslissing luidt als volgt :

- "- Gelet op de aanvraag ingediend door N.V. AQUAFIN
Dijkstraat 8
2630 Aartselaar
met betrekking tot perceel gelegen :
05/A/0334Y
- Overwegende dat het bewijs van ontvangst van die aanvraag de datum draagt van 22/07/1993
 - Gelet op de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw gewijzigd bij wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970;
 - Gelet op het Koninklijk Besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen;
 - Overwegende dat er voor het gebied waarin het perceel begrepen is, geen door de Koning goedgekeurd Bijzonder Plan van Aanleg bestaat;
 - Overwegende dat het perceel niet gelegen is binnen het gebied van een behoorlijk vergunde verkaveling;
 - Gelet op de algemene bouwverordeningen;
 - Gelet op de gemeentelijke bouwverordening;
 - Overwegende dat het beschikkend gedeelte van een eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar als volgt luidt;
GUNSTIG gelet op :
 - het openbaar nutskarakter
 - de hoofdzakelijk ondergrondse bouw.
 - het aanbrengen van een berm met beplanting ter visuele afscherming
 - er geen overdimensionering is.

- de alternatieven die onderzocht werden die technisch en financieel te duur uitvallen en ruimtelijk geen essentiële verbetering inhouden.

Artikel 1.

De vergunning wordt afgegeven aan N.V. AQUAFIN die ertoe gehouden is de voorwaarden gesteld in het hierboven overgenomen eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar na te leven;
(...)"

Overwegende dat de aangewezen Auditeur met toepassing van artikel 94 van het procedurereglement onmiddellijk verslag heeft uitgebracht omdat naar zijn oordeel de vordering kennelijk gegrond is, aangezien, zoals in het tweede onderdeel van het middel wordt aangevoerd, eensdeels, de bestreden beslissing de redenen niet vermeldt die, volgens het college van burgemeester en schepenen, de bouwvergunning verantwoorden, en, anderdeels, het louter aanhalen van het gunstig advies van de gemachtigde ambtenaar daarvoor niet in aanmerking kan komen, vermits daardoor enkel de door artikel 45, § 4, eerste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw opgelegde verplichting wordt nagekomen;

Overwegende dat de tussenkommende partij opwerpt dat een motivering die bestaat uit een verwijzing naar adviezen waarbij de overheid zich aansluit en die ter kennis van de rechtsonderhorige zijn gebracht, toegelaten is, dat de bestreden bouwvergunning het advies van de gemachtigde ambtenaar aanhaalt hetwelk de relevante feitelijke elementen bevat waaruit blijkt dat de geplande werken vanuit het oogpunt van ruimtelijke ordening met de bestemming van de omgeving bestaanbaar zijn en waaruit tevens blijkt "dat, na onderzoek van het dossier, de RWZI niet overgedimensioneerd is en dat de mogelijke alternatieven technisch of financieel niet haalbaar zijn"; dat de tussenkommende partij daaraan toevoegt dat inzake bouwvergunningen aan het motiveringsvereiste niet voldaan is wanneer het college van

burgemeester en schepenen zich beperkt tot overname van het niet-gemotiveerde advies van de gemachtigde ambtenaar, dat daarentegen de bouwvergunning "waarin een gemotiveerd advies van de gemachtigde ambtenaar wordt vermeld voldoet aan het oogmerk van de wet van 29 juli 1991, m.n. het verstrekken van voldoende informatie aan de bestuurde zodat deze zijn rechtspositie kan onderzoeken"; dat de tussenkomenende partij haar betoog besluit als volgt :

"Zelfs indien het vierde middel als gegrond zou moeten worden beschouwd, dan nog is de tussenkomenende partij van oordeel dat het niet als kennelijk gegrond beoordeeld kan worden. Uit de hogervermelde overwegingen blijkt immers dat niet onmiddellijk, prima facie en zonder mogelijke betwisting, vaststaat welke de precieze draagwijdte is van de motiveringsplicht van het college van burgemeester en schepenen bij de beoordeling van een bouwaanvraag, indien het advies van de gemachtigde ambtenaar gemotiveerd is en, nu het in de bouwvergunning vermeld moet worden, aan de rechtsonderhorige de vereiste informatie verstrekt. Deze vraag rijst des te sterker in het geval waarin het college van burgemeester en schepenen zich volledig aansluit bij dit gemotiveerde advies.

De tussenkomenende partij verzoekt Uw Raad derhalve om krachtens artikel 94 van het procedurereglement, te beslissen dat de procedure volgens de gebruikelijke regels van het procedurereglement wordt voortgezet";

Overwegende dat artikel 45 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw bepaalt dat zolang voor het gebied waarin het goed begrepen is, geen door de Koning goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, de vergunning niet kan worden verleend dan op eensluidend advies van de door Minister gemachtigde ambtenaar of ambtenaren van het bestuur van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, "de gemachtigde ambtenaar" genoemd, dat de vergunning het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar moet overnemen, dat de gemachtigde ambtenaar nagaat of zijn advies in

acht genomen werd en, zo niet, de beslissing van het college van burgemeester en schepenen schorst;

Overwegende dat de bij de genoemde wetsbepaling aan het college van burgemeester en schepenen opgelegde verplichting het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar over te nemen in de beslissing waarbij het over de bouwaanvraag beslist, ertoe strekt het toezicht van de gemachtigde ambtenaar op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen mogelijk te maken; dat de gemachtigde ambtenaar immers op zicht van de vergunning moet kunnen nagaan of deze overeenstemt met het gegeven advies en, zo niet, of er grond is de vergunning te schorsen; dat evenwel het feit dat op de beslissingen van het college van burgemeester en schepenen door de gemachtigde ambtenaar controle wordt uitgeoefend, dit college ervan niet ontslaat zich een eigen opvatting te vormen en te onderzoeken of een bouwaanvraag de behoorlijke aanleg van de plaats niet in het gedrang brengt en of aan de eisen gesteld ter waarborging van die goede aanleg -door het college beter gekend dan door de gemachtigde ambtenaar- is tegemoet gekomen; dat het college van burgemeester en schepenen, doordat het over een eigen beslissingsbevoegdheid beschikt, ertoe gehouden is zijn eigen redengeving te doen kennen; dat, in het geval dat het college van oordeel is dat, wat hem betreft, de redenen vervat in het beschikkend gedeelte van het advies van de gemachtigde ambtenaar het verlenen van de vergunning verantwoorden, de motiveringsverplichting op zijn minst vereist dat het college van burgemeester en schepenen dit in zijn beslissing over de bouwaanvraag dan ook met zoveel woorden vermeldt; dat dit terzake niet het geval is; dat blijkbaar andere redenen het gemeentebestuur tot zijn beslissing hebben gebracht; dat de eerste verwerende partij inderdaad niet stelt dat zij de vergunning heeft verleend om de redenen vermeld in het beschikkend gedeelte van de gemachtigde ambtenaar;

dat zij verklaart dat de motieven van haar beslissing te vinden zijn in het administratief dossier, met name in de uitvoerige briefwisseling gevoerd met de diensten AMINAL, AQUAFIN e.a.;

Overwegende dat het onderdeel van het middel, afgeleid uit het ontbreken van een eigen redengeving van het college van burgemeester en schepenen gegrond is; dat de ontstentenis van redengeving op grond van een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing en derhalve op zicht van het administratief dossier kan worden vastgesteld; dat de procedure bepaald bij artikel 94 terecht werd toegepast; dat de vordering kennelijk gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De tussenkomst van de n.v. AQUAFIN wordt toegelaten.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 17 februari 1994 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente RIEMST waarbij aan de n.v. AQUAFIN de vergunning wordt afgegeven tot het bouwen van een rioolwaterzuiveringsinstallatie aan het Molenpad te Kanne op de percelen, kadastraal bekend Sectie A nr. 334y.

Artikel 3.

De kosten van het beroep bepaald op zestien duizend frank, komen ten laste van de verwerende partijen, elk voor de helft.

De kosten van de tussenkomst bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een juli 1900 vierennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
	R. TULKENS,	staatsraad,
de H.	G. DE SLOOVER,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE SLOOVER.

J. VERMEIRE.